



Factors affecting safety in digital age educational institutions under the Phetchaburi Primary Educational Service Area 2

Buppha Ruangsri

Phetchaburi Rajabhat University

Email: 669191005@mail.pbru.ac.th

Kanokrat Jirasajjanukul

Phetchaburi Rajabhat University

Email: kanokrat.jir@mail.pbru.ac.th

Apichat Lenanan

Phetchaburi Rajabhat University

Email: Apichatlana@gmail.com

Received	Reviewed	Revised	Accepted
04/06/2026	18/06/2026	06/07/2026	15/07/2026

Abstract

Background and Aims: In the digital age, rapid technological shifts present both opportunities and emerging threats to students, such as cyber risks and fake news. In response, the Thai government and the Office of the Basic Education Commission (OBEC) have implemented policies like ICT 2020 and the 2024 safety focus areas to strengthen digital infrastructure and ensure school security. This research aims to: 1) assess the levels of factors affecting school safety in the digital age under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2; 2) evaluate current school safety levels; and 3) examine the relationship between these administrative factors and digital-age school safety within the specified jurisdiction.

Methodology: This study employs a quantitative research design. The sample consisted of 278 participants, including 29 administrators and 249 teachers under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 during the 2024 academic year, selected through stratified random sampling.

1. Research Instruments: The data collection tool was a three-part questionnaire developed by the researcher:



Part 1: General information checklist (Gender, Age, Work Experience, and Educational Attainment).

Part 2: A 5-point Likert scale questionnaire on factors affecting school safety, covering six dimensions: 1) Personnel, 2) Budget, 3) Safety Management Process, 4) Tools and Equipment, 5) Technological Advancement, and 6) Technology.

Part 3: A 5-point Likert scale questionnaire on school safety in the digital age, covering six dimensions: 1) Accident Prevention and Resolution, 2) Disaster Prevention and Resolution, 3) Social Problem Prevention and Resolution, 4) Student Health and Hygiene Protection, 5) School Environmental Safety, and 6) Technological Safety.

2. Quality Assurance of Instruments: The instruments underwent standard validation processes: 1) Content Validity, assessed by three experts using the Index of Item Objective Congruence (IOC), with all selected items scoring 0.5 or higher; and 2) Reliability, tested through a try-out with 30 non-sample administrators and teachers. The Cronbach's Alpha Coefficient was 0.937, indicating high reliability for data collection.

3. Data Analysis and Statistics: Data were analyzed using statistical software as follows:

Descriptive Statistics: Frequency and Percentage for general status; Mean ($\bar{X}$) and Standard Deviation (S.D.) for assessing the levels of safety factors and school safety.

Inferential Statistics: Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient to examine relationships between factors and safety levels; Stepwise Multiple Regression Analysis to determine the predictive power of various factors. Multicollinearity was checked using Tolerance and Variance Inflation Factor (VIF) values to ensure statistical accuracy and adherence to assumptions.

Results: The findings regarding the factors affecting school safety in the digital age under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 are summarized as follows:

1. Levels of Factors Affecting Safety: Overall, all factors were rated at a high level ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.25) reflecting that educational institutions strongly emphasize various supporting factors in establishing safety.



2. Levels of School Safety in the Digital Age: Overall safety was at a high level ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=0.35) When considering individual dimensions, Disaster Prevention and Resolution had the highest mean, followed by Social Problem Prevention and Resolution. Conversely, Accident Prevention and Resolution had the lowest mean, although all dimensions remained at a high level.

3. Predictive Factors of Safety: The Stepwise Multiple Regression Analysis revealed that three factors significantly and collectively predicted school safety in the digital age at a statistical significance level of .001. These factors include Budget (X_2), Safety Management Process (X_3), and Tools and Equipment (X_4). Together, they accounted for 55.50% of the variance in school safety ($R^2 = 0.555$)

3.1 Budget (X_2) was the most influential factor affecting safety ($\beta = 0.732$)

3.2 The predictive equation in standardized score form is as follows:

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.732(Z_2) + 0.309(Z_3) + 0.268(Z_4)$$

Conclusion: The study on factors affecting school safety in the digital age under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2 yields the following key conclusions:

1. Safety Supporting Factors: Overall, these factors were at a high level ($\bar{X} = 4.11$). Personnel had the highest mean, followed by the Safety Management Process and Budget, respectively. This reflects that personnel and administrative management are the primary mechanisms driving school safety.

2. Level of School Safety: Overall safety was at a high level ($\bar{X} = 4.10$) The highest-rated dimension was "Disaster Prevention and Resolution," followed by "Social Problem Prevention and Resolution." This indicates that educational institutions have implemented comprehensive measures across all dimensions to address challenges in the digital age.

3. Predictive Factors: Three key factors significantly and collectively predicted school safety at a statistical significance level of .001: Budget (X_2), Safety Management Process (X_3), and Tools and Equipment (X_4).

3.1 These three factors together explained 55.50% of the variance in school safety.



3.2 Budget was the most influential factor affecting safety ($\beta = 0.732$)

3.3 The predictive equation is: $\hat{Z}_{tot} = 0.732(Z_2) + 0.309(Z_3) + 0.268(Z_4)$

Keywords: Factors affecting school safety; School safety in the digital age



ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

บุปผา เรืองศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อีเมล: 669191005@mail.pbru.ac.th

กนกรัตน์ จิรสัจจานุกูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อีเมล: kanokrat.jir@mail.pbru.ac.th

อภิชาติ เสนะนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อีเมล: Apichatlenna@gmail.com

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด แม้จะนำมาซึ่งโอกาสและความสะดวกสบายมหาศาล แต่ก็ก่อให้เกิดความท้าทายและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเยาวชนในสถานศึกษา อาทิ ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ข่วปลอม และการขาดภูมิคุ้มกันที่ดี การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อทุกมิติของชีวิต ทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของประเด็นนี้ โดยได้กำหนดนโยบาย ICT 2020 และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2570 เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล สร้างทุนมนุษย์ และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ด้วยเหตุนี้การสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการดำเนินมาตรการป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม เพื่อคุ้มครองผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาจากภัยทุกรูปแบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ประกาศนโยบายและจุดเน้นประจำปี 2567 เพื่อสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยในโรงเรียน ครอบคลุมตั้งแต่การเดินทางของนักเรียนไปจนถึงสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 2) เพื่อศึกษาระดับของความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษากับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 29 คน และครูผู้สอน จำนวน 249 คน สังกัดสำนักงาน เขต



พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 รวมจำนวนทั้งหมด 278 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านกระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย 4) ด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ 5) ด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และ 6) ด้านเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา 2) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม 4) การป้องกันความปลอดภัยด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน 5) การป้องกันภัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และ 6) การป้องกันภัยด้านเทคโนโลยี

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนมาตรฐาน ได้แก่ 1) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาคำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และ 2) ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า เครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่นรวมเท่ากับ 0.937 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่สูงและสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับข้อมูลสถานภาพทั่วไป และใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัย และระดับของความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล



2) สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยกับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยต่างๆ มีการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ด้วยค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความถูกต้องแม่นยำตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัย: ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.25) สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ในการสร้างความปลอดภัยอย่างเข้มแข็ง

2) ระดับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล: ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ขณะที่ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3) ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ความปลอดภัย: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่ามี 3 ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ งบประมาณ (X_2) กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย (X_3) และเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ (X_4) โดยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความปลอดภัยได้ ร้อยละ 55.50 ($R^2 = 0.555$)

3.1) งบประมาณ (X_2) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยสูงสุด ($\beta = 0.732$)

3.2) สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Z}_{tot} = 0.732(Z_2) + 0.309(Z_3) + 0.268(Z_4)$$

สรุปผล: การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีผลการวิจัยที่สำคัญดังนี้

1) ปัจจัยสนับสนุนความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) โดยด้านบุคลากรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย และงบประมาณ ตามลำดับ สะท้อนว่าบุคลากรและการบริหารจัดการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนความปลอดภัย



2) ระดับความปลอดภัยในสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ "การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ" และการป้องกันปัญหาทางสังคม แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีการดำเนินงานครอบคลุมทุกมิติเพื่อรองรับความท้าทายในยุคดิจิทัล

3) ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ มี 3 ปัจจัยสำคัญที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ งบประมาณ (X_2) กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย (X_3) และเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ (X_4)

3.1) ปัจจัยทั้งสามสามารถอธิบายความปลอดภัยได้ร้อยละ 55.50

3.2) งบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยสูงสุด ($\beta = 0.732$)

3.3) สมการพยากรณ์ (คะแนนมาตรฐาน) :

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.732(Z_2) + 0.309(Z_3) + 0.268(Z_4)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา; ความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล

บทนำ

ในยุคปัจจุบันที่การปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมและวิถีชีวิตอย่างรวดเร็วเยาวชนไทยต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ไร้พรมแดนและการเข้าถึงข้อมูลดิจิทัลที่ง่ายดายขึ้น แม้ว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ แต่ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Cyber Threats) ที่ซับซ้อนและรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นข่าวปลอม การละเมิดความเป็นส่วนตัว หรือการกลั่นแกล้งออนไลน์ ซึ่งนโยบายระดับชาติอย่างแผนแม่บท ICT 2020 และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้พยายามวางกรอบการพัฒนาเพื่อสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างไรก็ตาม จากการสังเคราะห์งานวิจัยในอดีต (เช่น พร้อมพิไล บัวสุวรรณ, 2557; ศิริพรรณ เกตุแก้ว, 2558; และ UNICEF, 2020) พบว่า การศึกษาส่วนใหญ่มีมุมมองไปที่การตอบสนองต่อนโยบายภาครัฐหรือการจัดการความปลอดภัยทางกายภาพแบบเดิมเป็นหลัก ทำให้เกิด "ช่องว่างของความรู้" ที่สำคัญคือการขาดการศึกษาวิจัยที่เชื่อมโยงปัจจัยด้านการบริหารจัดการเข้ากับบริบทความท้าทายเฉพาะตัวของโลกดิจิทัลอย่างเป็นระบบ การศึกษานี้จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อชี้ให้เห็นว่ามาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาแบบเดิมอาจไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองผู้เรียนในยุคที่มีความผันผวนสูงเช่นนี้

เมื่อพิจารณาในระดับสถานศึกษา โรงเรียนถือเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดและเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองที่ต้องให้ความสำคัญกับสวัสดิภาพของผู้เรียนในทุกมิติ การสร้างความปลอดภัยจึงไม่ได้จำกัดเพียงการป้องกันอุบัติเหตุทางกายภาพตามมาตรการ 3 ป (ป้องกัน ปกป้อง ปราม) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงความปลอดภัยทางจิตใจและอารมณ์จากการถูกลั่นแกล้ง (Bullying) ทั้งในพื้นที่จริงและโลกออนไลน์ สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ และระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนให้



เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองว่าสถานศึกษาจะเป็นพื้นที่ปลอดภัยอย่างแท้จริง ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีความซับซ้อนและชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อพิจารณาในระดับพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ซึ่งครอบคลุมโรงเรียนกว่า 121 แห่ง ที่มีความแตกต่างกันทั้งด้านทรัพยากรและความพร้อมของบุคลากร ผู้วิจัยพบว่า การนำนโยบายความปลอดภัยไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ยังเผชิญกับอุปสรรคสำคัญในการปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัล ความจำเป็นเร่งด่วนของการศึกษานี้จึงอยู่ที่การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ กระบวนการบริหาร และเครื่องมือเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การเสนอแนวทางเชิงรุกที่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดตามบริบทของพื้นที่เพชรบุรี เขต 2 อันจะส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสุขภาวะของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับของความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา กับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จากโรงเรียน 121 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,040 คน ข้อมูลจากกลุ่มบริหารงานบุคคลของ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2, 2567: online)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 29 คน และครูผู้สอนจำนวน 249 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน Krejcie and Morgan (1970 : 607-610) และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คน



ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล ประกอบด้วย

- 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย 4) เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ 5) ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และ 6) เทคโนโลยี

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ 2) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม 4) การป้องกันความปลอดภัยในด้านสุขภาพอนามัยของผู้เรียน 5) การป้องกันภัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และ 6) การป้องกันภัยด้านเทคโนโลยี

วิธีการดำเนินการวิจัย

1) รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,040 คน จาก 121 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 29 คน และครูผู้สอน จำนวน 249 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 รวมจำนวนทั้งหมด 278 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล และความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล

4) การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0.41-0.89 และตรวจสอบ



ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.937

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นพหุคูณด้วยค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 278 คน โดยผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและวุฒิการศึกษาสูงสุด รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	129	46
1.2 หญิง	149	54
รวม	278	100
2. ตำแหน่ง		
2.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษา	10	4
2.2 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	19	7
2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา	249	89



รวม	278	100
-----	-----	-----

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
3. ประสบการณ์การทำงาน		
3.1 ต่ำกว่า 5 ปี	59	21
3.2 5-10 ปี	149	54
3.3 มากกว่า 10 ปี	70	25
รวม	278	100
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
4.1 ปริญญาตรี	223	80
4.2 ปริญญาโท	146	17
4.3 ปริญญาเอก	9	3
รวม	278	100

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 278 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 54) ดำรงตำแหน่ง ครูและบุคลากรทางการศึกษา (ร้อยละ 89) มี ประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี (ร้อยละ 54) และมี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80) รองลงมาเป็นเพศชาย รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ตามลำดับ ขณะที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีสัดส่วนน้อยที่สุดในแต่ละด้าน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. บุคลากร	4.21	0.38	มาก	1
2. งบประมาณ	4.13	0.39	มาก	3
3. กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย	4.16	0.50	มาก	2



ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4. เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์	4.08	0.40	มาก	4
5. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี	4.03	0.31	มาก	6
6. เทคโนโลยี	4.04	0.37	มาก	5
รวม	4.11	0.25	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 0.25) โดยทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านบุคลากร รองลงมา ได้แก่ กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย งบประมาณ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตามลำดับ สะท้อนว่า การเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเป็นหลัก ควบคู่กับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เครื่องมือ และเทคโนโลยีอย่างบูรณาการ.

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษากับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2

1) การทดสอบค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปร

การทดสอบค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปรต้น เพื่อวิเคราะห์ว่าตัวแปรต้นของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษากับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 2 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณต่อไปได้หรือไม่ ผลการทดสอบค่า Tolerance และค่า VIF ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 3 การทดสอบค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปร

รายการ	Tolerance	VIF
1. บุคลากร (X_1)	0.569	1.757
2. งบประมาณ (X_2)	0.564	1.773
3. กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย (X_3)	0.287	3.485
4. เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ (X_4)	0.229	4.374
5. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี (X_5)	0.761	1.314
6. เทคโนโลยี (X_6)	0.673	1.487



จากตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบค่าความทนทาน (Tolerance) และค่าดัชนีการพองตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Factor: VIF) ของตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.229–0.761 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 และมีค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.314–4.374 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์เชิงพหุ (Multicollinearity) ในระดับที่ส่งผลกระทบต่อการใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ดังนั้นตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ได้แก่ 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย 4) เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ 5) ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี 6) เทคโนโลยี กับตัวแปรตาม คือ ความปลอดภัยในสถานศึกษา ได้แก่ 1) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ 2) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม 4) การป้องกันความปลอดภัยในด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน 5) การป้องกันภัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และ 6) การป้องกันภัยด้านเทคโนโลยี ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) ผลแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X	Y
X ₁	1.00							
X ₂	.0640**	1.00						
X ₃	0.008	0.152*	1.00					
X ₄	0.079	0.143*	0.822**	1.00				
X ₅	0.066	0.025	0.266**	0.424**	1.00			
X ₆	0.114	0.102	0.257**	0.483**	0.398**	1.00		



X	0.489**	0.546**	0.723**	0.817**	0.539**	0.608**	1.00	
Y	0.527**	0.723**	0.222	0.119*	0.051	0.106	0.401**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปร X_3 กับ X_4 มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด และ X_4 กับ X_6 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง แต่ยังไม่เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนของตัวแปร (Multicollinearity) นอกจากนี้ตัวแปรต้นโดยภาพรวม (X) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรต้นทุกด้าน โดย X_4 มีความสัมพันธ์สูงที่สุด รองลงมา คือ X_3 และ X_6 สำหรับความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (Y) พบว่า ตัวแปรต้นโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .401$, $p < .01$) โดย X_1 และ X_2 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ X_3 , X_5 และ X_6 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) การวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

อันดับที่	ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	ร้อยละ	R ² change
1	X_2	0.723	0.523	52.30	0.523
2	X_2, X_3	0.729	0.531	53.10	0.008
3	X_2, X_3, X_4	0.745	0.555	55.50	0.023

จากตารางที่ 5 พบว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ X_2 , X_3 และ X_4 โดยสมการสุดท้ายมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.745$ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความปลอดภัยในสถานศึกษาบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้ ร้อยละ 55.50 ($R^2 = 0.555$) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสามมีอิทธิพลร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดนโยบายและวางแผนการบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษาบุคลากรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2



ตัวแปร	b	S.E.	B	t	Sig
ค่าคงที่	1.265	0.199	-	6.366	.000
งบประมาณ (X_2)	0.668	0.037	0.732	17.936	.000
กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย (X_3)	0.218	0.050	0.309	4.362	.000
เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ (X_4)	0.240	0.063	0.268	3.785	.000
ค่าคงที่ (a) = 1.265					

$R = 0.745$, $R^2 = 0.555$, $R^2 \text{ adj} = 0.550$, $S.E.\text{est} = 0.238$, $F = 113.718$

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 ตัวแปร ได้แก่ งบประมาณ (X_2) กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย (X_3) และเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ (X_4) โดยสมการถดถอยมีความเหมาะสมในการพยากรณ์ ($R = 0.745$, $R^2 = 0.555$, Adjusted $R^2 = 0.550$, $p < .001$) และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลได้ ร้อยละ 55.50 ทั้งนี้ งบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = 0.732$) รองลงมาคือ กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย ($\beta = 0.309$) และ เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ($\beta = 0.268$) ซึ่งสามารถนำไปใช้สร้างสมการพยากรณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 1.265 + 0.668 (X_2) + 0.218 (X_3) + 0.240 (X_4)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.732(Z_2) + 0.309(Z_3) + 0.268(Z_4)$$

อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) สะท้อนว่าผู้บริหารและครูเห็นพ้องกันว่าปัจจัยทั้ง 6 ด้านมีความสำคัญต่อการสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านบุคลากร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าความรู้ความสามารถ และความตระหนักของบุคลากรเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

ด้านระดับความปลอดภัยในสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) แสดงว่าสถานศึกษามีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ โดยด้านที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ รองลงมาคือการป้องกันปัญหาทางสังคมและภัยด้านเทคโนโลยี



ส่วนด้านสุขภาพอนามัยแม้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก สะท้อนว่าสถานศึกษามีมาตรการดูแลผู้เรียนทั้งด้านกายภาพ สังคม และดิจิทัลอย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชัย สุขสวัสดิ์ (2564 : 98-105) ที่ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าสถานศึกษาที่มีการกำหนดมาตรการด้านความปลอดภัยอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง จะส่งผลให้ครูและบุคลากรมีความเชื่อมั่นต่อระบบความปลอดภัยและสามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสะท้อนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมรับมือเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ พูนพงษ์ (2565 : 102-110) ที่ชี้ให้เห็นว่า การมีแผนป้องกันอุบัติเหตุ การซ้อมแผนเผชิญเหตุ และการสร้างความตระหนักแก่ครูและนักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดความสูญเสียและเพิ่มความปลอดภัยในสถานศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม และ การป้องกันภัยด้านเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ พบว่า งบประมาณ กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัย และเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความปลอดภัยในสถานศึกษาได้ดีที่สุดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดย งบประมาณมีอิทธิพลสูงที่สุด ($\beta = 0.732$) รองลงมา คือ กระบวนการบริหารจัดการ ($\beta = 0.309$) และเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ ($\beta = 0.268$) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความปลอดภัยได้ ร้อยละ 55.50 ($R^2 = 0.555$) แสดงให้เห็นว่า การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ ควบคู่กับระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและการจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับประจันต์ จำนง และรัชชพร พรหมคล้าย (2567 : 142-155) พบว่า การพัฒนากระบวนการบริหารและการมีระบบรองรับด้านเทคโนโลยีและกระบวนการจัดการความปลอดภัยอย่างเป็นระบบสามารถเพิ่มระดับความปลอดภัยในโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยส่วนหนึ่งต้องอาศัยการจัดสรรงบประมาณและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับภัยคุกคามทั้งทางกายและทางดิจิทัลในทำนองเดียวกัน การวิจัยของธีรศักดิ์ พันธุมาศและคณะ (2568 : 85-102) พบว่า การบริหารเชิงนวัตกรรมยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับผลของสมการถดถอยที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดการด้านกระบวนการและเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อความปลอดภัยโดยรวมของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยในสถานศึกษา ยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้



1.1 ด้านนโยบายและงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณด้านความปลอดภัยในสถานศึกษายุติลงอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

1.2 ด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย สถานศึกษาควรพัฒนาระบบบริหารจัดการความปลอดภัยให้มีความเป็นระบบ ครอบคลุมทุกมิติ ได้แก่ ด้านกายภาพ สังคม สุขภาพ และเทคโนโลยี เป็นต้น

1.3 ด้านการพัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยี ควรพัฒนาความรู้ ทักษะ และความตระหนักด้านความปลอดภัยของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกัน ฝ่าละออง และจัดการปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่ออธิบายปัจจัยเชิงบริบทที่ทำให้ปัจจัยบางด้าน เช่น บุคลากรและงบประมาณ มีอิทธิพลต่อความปลอดภัยมากกว่าปัจจัยอื่น

2.2 ขยายกลุ่มตัวอย่าง ไปยังสถานศึกษาสังกัดหรือระดับการศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยและระดับความปลอดภัยในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ธีรศักดิ์ พันธุมาศและคณะ. (2568). นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาปลอดภัยในยุคดิจิทัล: การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและวิจัย*, 10(2), 85–102.

ประจันต์ จำนงและรักษ์ พรหมคล้าย. (2567).รูปแบบการบริหารสถานศึกษาปลอดภัยในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารวิชาการนอร์ทกรุงเทพ*, 13(1), 142–155.

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2557).พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2557). *ครอบครัวและโรงเรียน หุ่นส่วนเพื่อคุณภาพของผู้เรียน*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ศิริพรรณ เกตุแก้ว. (2558). พฤติกรรมการป้องกันภัยจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรัช สุขสวัสดิ์. (2564). *แนวทางการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

อารีย์ พูนพงษ์. (2565). *แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.



- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing (5th ed.)*. HarperCollins.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research activities." *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22(140), 1-55.
- UNICEF. (2020). *Online safety for children in the digital age*. UNICEF.

